

7. oddíl Rysové Středisko M. Seiferta Beroun

23. – 25. 2. 2018

Stopování rysů na Šumavě

V pátek 23. února jsme se vlakem vydali na Šumavu do Hojsovi Stráže. Z nádraží jsme šlapali přímo do vesnice, kde jsme měli zajištěné ubytování v Zámečku.

Po zabydlení jsme se sešli ve společenské místnosti, kde jsme si vyslechli přednášku od Pepči z Hnutí duha o divoce žijících šelmách nejen v České republice, ale i v celé Evropě. Učili jsme se rozpoznat stopy zvířat a zvuky, které vydávají. Přednáška byla tak zajímavá, že jsme všichni pozorně poslouchali, až to Pepču překvapilo.

Po přednášce jsme šli spát, abychom nabrali sílu na další den. Čekalo nás stopování.

Dopoledne jsme tedy vyšli do terénu. Mrzlo, až praštělo, ale se mi nedali. Vyšli jsme nad Hojsovu Stráž ke skále, kde jsme objevili stopy lišky a kus dále stopy myšice.

Na nedaleké louce jsme našli stopy jelena. Do těchto stop jsem já a Adam zkusili odlévat sádro. Moc se nám to nepovedlo. Zato Milan odlil svůj obličej a ten se povedl.

Na oběd jsme chtěli dělat buřty na ohni, ale mráz nás zahnal do ubytovny, kde nám Marta s Aničkou připravili sekanou s bramborovou kaší.

Po obědě jsme se rozdělili do tří skupin. Na velké, kteří byli odvezeni na delší osmikilometrovou trasu kus pod Ostrý. Skupina s menšími členy oddílu byla poté převezena nad Hamry a třetí skupina pejskařů se vydala pěšky přímo z Hojsovi Stráže.

Všichni jsme měli sraz v Hamrech v restauraci pod lesem. Do cíle však došla jen skupina pejskařů.

Ostatní dvě skupiny našli stopy rysa, tak se vydali úplně jiným směrem po stopě, tak neměli šanci dojít do předem určeného cíle. Zato odlít stopy se povedlo skvěle. První skupina došla až do Brčálníku. Druhou skupinu od stopování zastavil až potok, který se nedal překonat a tak se museli vrátit k autu. Třetí skupinu nezastavilo nic a zdárně do cíle došli. Takže jsme se večer sešli až na ubytovně a po večeri jsme utahaní ulehli ke spánku.

Druhý den jsme využili toho, že jsme na horách a vyrazili na kopec trochu řídit na sněhu.

Moc jsme si to užili. Svištělo to parádně.
Občas pomohli psi, občas jsme si pomohli
navzájem.
Škoda, že už zbývalo času tak málo.
Museli jsme na vlak.
Tak snad někdy příště si to zopakujeme.

Velké poděkování patří Pepče a Adamovi z Hnutí duha. Jen díky nim se tato akce uskutečnila.

Kroniku napsal: Róža